

Τὸ λαμβάνει τῆς Ἀλεξάνδρου πόλεως.

ΤΟ ΚΑΣΤΡΟ ΤΗΣ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ. ΠΟΥ ΚΑΤΑΡ

...παρισινήν μόνον είνε το φορέμα από ζουέ εμπριμέ, με λουλούδια του άγρου, που προορίζεται για τὸ πρῶν, καὶ τὰ ἄλλα ἀπογευματινὰ φορέματα. Τὸ φορέμα συμπληρώνεται με μίαν κινητὴ καὶ αὐτοῦ αὐτοῦ ὁράματος, ποὺ ἔχει χρησιμοποίησιν διὰ τὸ μέγεθος εἰς ὁροσέρε.

*** Ἐπίσης θὰ φορεθῇ ἓνα ἀνσάμπλ τῆς ἐποχῆς ἀπὸ μεταξωτοῦ ζερσεῦ μονόχρωμο σὲ φόρμα σελμιέ. Ἡ γαρνιτούρα του εἶναι γιὰ καὶ μανόιτες ἀπὸ ἀσπρο, πολὺ λεπτὸ πικέ, καὶ κανοτιέ ἐπίσης πικεδένιο.

— Τὰ ἐμπριμέ εἶναι πάντοτε τὰ πρῶτα πρακτικὰ φορέματα τοῦ καλοκαίριου. Καὶ τοῦτο διότι δὲν ἐπιδέχονται καμμίαν γαρνιτούρα. Τὸ ὄφασμα εἶναι μονόχρωμο τοῦ γαυρῆς μὲ τὰ ἀνθὰ καὶ ἄλλα διακοσμητικὰ σχέδια, ἐκ τῶν ὁποίων τὴν πρώτη θέσιν ἔχουν τὰ μεγάλα ἢ μικρὰ ποτά.

— Τα ὄφασματα τοῦ καλοκαίριου παρουσιάζουν μεγάλη ποικιλία: γιὰ τὰ πρῶτα θὰ προτιμηθῶν τὰ μικρὰ σχέδια καὶ ἀνθάρια, ἐπὶ αὐτῶν σὲ βατίστες, πικέδες ἢ ραυθακερά κρέπ. Μεγαλειτέρη ποικιλία ἔχουν τὰ ἀπογευματινὰ καὶ θραυνὰ ὄφασματα, ποὺ εἶναι: κρέπ ντε σὶν, αστέν, κλοκέ, μω-ελίνες καὶ βουλά μεταξωτά. Ἀναρίθμητα εἶναι τὰ διακοσμητικὰ τοὺς σχέδια: τούλινες, χρυσαυθαίμας, πελῶριες μαργαρίτες καὶ τριαντάφυλλα, ψαράκια, πουλιά, φρούτα, ἀνθὰ καὶ στοιχεῖα τοῦ ἀλφαβήτου!

NINA

ΤΟ ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ ΑΥΘΕΝΤΙΚΟΝ ΕΡΓΟΝ ΠΕΡΙ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Εἶναι οἱ λόγοι καὶ αἱ ἐν τῇ Βουλῇ ἀγορεύσεις τοῦ ἐλθιμένου ἐκ τῶν ΕΠΙΣΗΜΩΝ ΕΣΤΕΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΩΝ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ, ὡς ἀρμόδιος πιστοποιεῖται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Βουλῆς.

Τὸ ἔργον ἐκδίδεται ὑπὸ τὸν τίτλον

Η ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

παρὰ τὸν κ. κ. ΚΩΣΤΑ ΠΑΠΠΑ Διευθυντοῦ τῶν Ἐπισήμων Πρακτικῶν τῆς Βουλῆς, καὶ ΑΡΙΣΤΟΥ ΠΕΡΙΔΗ, συντάκτου αὐτῶν.

Ἡ ὅλη κυκλοφορεῖ ὁ Λος Τόμος (1909 — 1914) καὶ πωλεῖται εἰς δὴ καὶ Κεντρικὰ Βιβλιοπωλεῖα, ἀλλὰ ἐπακολουθεῖται δὲ συντόμως οἱ ὑπολειπόμενοι δύο τόμοι (1914 — 1924 καὶ 1928—1932).

Διὰ παραγγελίας καὶ ἐγγραφᾶς ἀπευθύνονται:

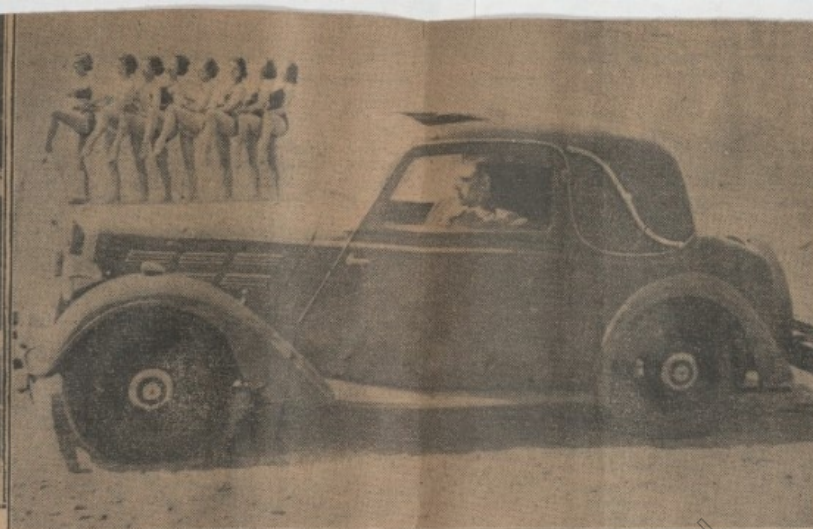
ΜΕΛΗΝ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ 2 (τηλ. 31-126)

INSTITUT

Ὁ τέως Πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κ. Χέρμπερτ Χούβερ, ἐδρισκόμενος ἐπὶ μακρὰν τῆς πολιτικῆς σκηπῆς, διέρχεται τὰς ὥρας τῆς σχολῆς τοῦ ἀλίου. Εἰς τὴν φωτογραφίαν, ὁ κ. Χούβερ φωτογραφούμενος καθ' ἡν στιγμὴν ἀνασπύρει μίαν μικρὰν πεστροφάν.

Τὸ «εἶδος» τοῦ αὐτοκινήτου καὶ χορευτικῆς πίστες! Δὲν πρόκειται περὶ συνήθους «εἶδος» τοῦ κινηματογράφου, ἀλλὰ περὶ φωτογραφίας ληφθείσης εἰς μίαν πλάξ τῆς Ἀμερικῆς. Ὁ φωτογράφος κατάρθωσε νὰ ἐπιτύχῃ μίαν φωτογραφικὴν ὀπτικὴν ἀπάτην, φωτογραφῆρας τὸ αὐτοκίνητον καὶ τὰς διπλοῦς αὐτοῦ ἐκγυμναζόμενας «γέφυρας», εἰς τρόπον ὥστε νὰ φαίνονται ὡς χορεύουσαι ἐπὶ τοῦ «εἶδος» τοῦ αὐτοκινήτου!

ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΤΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΑΓΩΝΙΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

ΑΝΑΓΚΗ ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΕΩΣ

Εἰσῆλθεν εἰς τὸ στάδιον τῆς παρυμνῆς ἡ Ἀγγλία; Καταρρεῖ τὸ ἐκτελεστικὸν αὐτὸ οἰκοδόμημα τῶν Δύλε καὶ τῶν Τσάμπερλιν; Ἐρωτήματα ποὺ ἀπασχολοῦν ἐντατικώτατα τὴν ἀνθρωπότητα, καὶ ἀποτελοῦν ἓνα ἀπὸ τὰ οὐσιαστικώτερα παγκόσμια προβλήματα. Ἡ ἀπάντησις δὲν εἶναι βέβαια εὐκόλως. Δὲν εἶναι ἴσως οὕτως δυνατὴ. Ἡμπορεῖ ὅμως κανεὶς νὰ διαπιστώσῃ τὸ γεγονός ὅτι ὁ βρετανικὸς ὁργανισμὸς παρουσιάζει συμπτώματα ὑπερκοπώσεως καὶ μίαν αἰσθητὴν χαλάρωσιν ἐνὸς.

Ἀποτελοῦν τὰ φαινόμενα αὐτὰ ἐκδηλώσεις γενοντικῆς ἐξανθήσεως; Ἡ εἶναι ἐνδείξεις μίαν προσωρινῆς καὶ μετρίως καταπτώσεως τῶν δυνάμεων;

Εἰς τὴν πραγματικότητα ἡ αὐτοκρατορία διέρχεται μίαν κρίσιν ὀλικῆς καὶ ἡθικῆς ἀδυναμίας, ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας ὑπῆρξε πᾶσις σύγκρουσις τῆς βρετανικῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς. Διὰ πρῶτην ὁρμὴν τὸ Φορέν Όρφορ ἐνεργήσθη τῶν διπλωματικῶν, ἀσπαρῶν, παραπονεῶν. Ὅταν ὁ Μουρ σὺν ἄλλοις νὰ σκάψῃ τὸν τάφον τῶν Ἰνδιῶν, τὸ Λονδίνον ἠρέκεσθ' νὰ διαμαρτυρηθῇ. Ὅταν ἐφάνη διὰ ἀπαράσιν νὰ στερεοποιήσῃ τὰς διαμαρτυρίας εἰς ἀπειλὰς, δὲν ἐτόλμησε νὰ τὰς πραγματοποιήσῃ. Ἐνῷ τέλος ἐκινητοποιοῦσιν δὲ τὰς ὀλικῆς τῆς δυνάμεως εἰς τὴν Μεσόγειον, ἔδωσαν εἰς τοὺς Ἱταλοὺς—καὶ ἴσως εἰς τὸν κόσμον ὅλον—τὸ δικαίωμα νὰ πιστεύουν ὅτι ὁ βρετανικὸς λέων, ἀπὸ φόβου θάλας τῆς ζούγκλας, ἔχει καταστῇ ἀνίσχυρος πρὸς ἄνδρα.

Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα; Ἡ Ἱταλία ἐπραγματοποίησε τοὺς σκοποὺς τῆς. Τὸ γόητρον τῆς ἀνῆλθεν εἰς μέγαλο πρῶτον βῆμα, ἐνῶ εἶναι πλέον ἱκανὴ νὰ ἐκτοξεύσῃ φοβεράς ἀπειλὰς κατὰ τῆς Αἰγύπτου, τῆς Μεσογείου, τοῦ δρόμου τῶν Ἰνδιῶν. Ἀλλὰ δὲν περιορίζονται εἰς τὸν τομέα τούτον οἱ κίνδυνοι πρὸς ἐπὶσελπίαν κατὰ τῆς ἐνδεχόμενης τῶν πολιτῶν τοῦ βρετανικοῦ κράτους.

Ἡ ἔμμενος Ἱταλοφροσύνη τοῦ κυρίαρχου εἰς τὸ Λονδίνον ἔχει ἐπισκιάσει τὸν οὐσιαστικώτερον ἔχθρον τῆς Ἀγγλίας, τὴν γερμανικὴν ἀνάπτυξιν. Σήμερα εἰς τοὺς ναυτοδόμους τοῦ Βιμμενσγάρφεν καὶ τοῦ Κιέλου οὐρηλατεῖται ἓνα νερὸ στόλος τοῦ ὁποίου ἡ ἰσχύς ὁπερβάλλει κατὰ πολὺ τὰς γερμανικὰς ἀνάγκας. Διὰ ποῖα μυστηριώδη ἀποστολὴν προορίζεται αὐτός ὁ χαλιδόβινος γίγας μὲ τὴν πρῶτον ἀντικίνη; Ἀν τὰ σχέδια τῶν ἐθνικοσοσιαλιστῶν στρέψονται ἀποκλειστικὰ πρὸς τὴν ὀρμὴν καὶ τὴν Ἀυστρίαν, δὲν θὰ ὀφείλῃ σασθρὸς λόγος νὰ ἀπαυλῶνται διςκατομύμνη μάκων εἰς τὴν θάλασσαν, δὲ ἓνα ὅπλον τῶν ὁποίων δὲν πρόκειται νὰ χρησιμοποιοῖται.

Ἡ Γερμανία ὅμως σήμερον ἀποτελεῖ τὸ ισχυρότερον ἡπειρωτικὸν κράτος, καὶ ἀν ἀρεθῇ ἡ ἐξόγκωσις τῆς ἀπερίσπαστος, δὲ καταστῇ ὁ δυνατωτέρως οἰκονομικὸς παράγων τῆς Εὐρώπης. Πολὺ γρηγορὰ ἡ ἀναβίωσις τῆς θᾶ τὴν θέσιν καὶ ἀλὺν ἀντιμέτωπον τῆς Ἀγγλίας εἰς τὸν ἀγῶνα διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἡγεμονίαν, διὰ τὴν ἀρχήν.

δρόμος πρὸς τὰς πρώτας ὕλας, πρὸς τὸν ἐκτελεστικὸν ἐμπορίον, πρὸς τὴν θαλάσσοκρατίαν. Ἰσως πρὸς τὸν ἐκτελεστικὸν ἡ ἐθνικοσοσιαλιστικὴ πολιτικὴ νὰ μὴν παρουσιάζῃ ἀνταρξίαν καὶ καταφανὴ τῶν συγχορηγῶν τῶν ἐπιδοξιών τῆς μετὰ τὴν βρετανικὰν συμφέροντα. Τὸ γεγονός δὲν εἶναι ὅτι χωρὶς τὸν ἔλεγγον τῶν θαλασσιῶν συγκοινωνιῶν δὲν ἡμπορεῖ νὰ ὁλοκληρωθῇ ἡ οἰκονομικὴ κυριαρχία, καὶ ὅτι ἡ τύχη τῶν Ἀγγλῶν κρέμεται ἀπὸ τὴν ἀσφάλειαν τῶν ὕδατον λεωφόρων, προκαλεῖ αὐτομάτως τὴν ἀμοιβαίαν ἔχθραν μεταξὺ τῆς Ἀγγλίας καὶ τοῦ ἐκαστοῦ ἰσχυροτέρου ἢ περρωτικοῦ λαοῦ. Τοῦ φαινομένου δὲ τούτου ἱστορικὰ ἐπαναλήψεις ὕψησαν ὁ ἀγγλοισπανικὸς ἀνταγωνισμὸς, ἡ φοβερά γαλλοβρετανικὴ ἀντίθεσις καὶ τέλος ὁ πρόσφατος παγκόσμιος πόλεμος.

Σήμερα ἡ βρετανικὴ πολιτικὴ, τρομαγμένη κάπως ἀπὸ τὴν ἀπώτατον ἐξόγκωσιν τῆς Ἱταλίας, φοβεῖται ὡς νὰ παραβλέπῃ τοὺς κινδύνους ποὺ ἡμποροῦν νὰ προσβάλουν εἰς τὸν Βορρᾶν. Συγκεκριμένως δὲ τὴν προσοχὴν τῆς εἰς τὴν Μεσόγειον καὶ πασαμειλίαν τῆς Μόσχης. Σπεύδει νὰ ἐξασφαλίῃ τὴν ὁδὸν πρὸς τὰς Ἰνδίας, καὶ ἐγκαταλείπει ἀνοικτὴν τὴν πύλιν πρὸς τὸ Λονδίνον. Φορεῖ σιδηρὰ χεῖρκα εἰς τὰς χεῖρας τῆς, ἀλλὰ τὴν κεφαλὴν τῆς τὴν δίνει ἀκλόνητον. Ἡμπορεῖ νὰ ἐξασφαλίσῃ ἀκινδύνως αὐτὴ τὴν ὁδὸν ἐξουσιάζοντος τῆς Γερμανίας γὰρ τῆς ἀποικιοφροσύνης τῆς Ἱταλίας.

δὲν περιορίζεται εἰς τὰ ἔρια τῆς Εὐρώπης. Ἡδὲ εἰς τὴν Ἀπὸ Ἀνατολὴν σημειώθηκαν ζυμώσεις ποὺ εἶναι ἀγνωστον πὺς θὰ ἐξελθῶσιν. Ἡ Ἱαπωνία ἐισχωρεῖ εἰς τὸ Σιάμ, προσπαθεῖ νὰ θραυκυκλώσῃ τὴν Σιγγαπούρην ἀνοίγουσα μίαν διώρυγα ἐπὶ τῆς Μαλακκῆς χερσονήσου, εἰς τὸ ὕψος τοῦ ἰσθμοῦ τοῦ Κρά. Ἐνῷ ἐκφράζονται ζωηραὶ ἀμφιβολαὶ διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς ἰνδικῆς ὁδοῦ, ἐμφανίζονται κίνδυνοι ἰσχυροὶ εἰς αὐτὰ τὰ πρόθρα των Ἰνδιῶν. Φοβερά προβλήματα συσσωρεύονται ἀπὸ παντὸς εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν τοῦ Λονδίνου καὶ ἱσχυρίζονται ἱθὺς βρετανικὸς κοὺς ἐγκατάλειψιν.

Θὰ ἐξέλθῃ καὶ πάλιν ἀκμαία ἡ αὐτοκρατορία ἀπὸ τὴν νέαν αὐτὴν δοκιμασίαν; Εἶναι γεγονός, ὅτι αἱ πολεμικαὶ τῆς δυνάμεως δὲν ἀναπαύονται, τελείως σήμερα εἰς τὴν ἀποστολὴν των, ὅπως διακρίνεται οἱ ὁπεύθονοι βρετανικοὶ κύκλοι. Παραδόξως δέ, οὕτως διὰ τὸ προσεχὲς μέλλον ἐλήφθη μέχρι τῆς στιγμῆς ἐπαρκὴς πρόνοιαν διὰ τὴν πλήρη ἐνίσχυσιν των, ἐξασφάτισε τῆς ἀποπορίας. Πρέπει νὰ δηλογραφῇ θῇ διὰ ἐνῶ ἀπαιτεῖται κολλοσιαία λαϊκὴ προσπάθεια διὰ τὴν δημιουργίαν τῆς τεραστίως πανοῦλας ποὺ χρειάζεται τὸ σύνολον τῆς βρετανικῆς δημοκρατίας, ὁ Λαὸς δὲν οἰσίνεται νὰ ἀντελήφθῃ ἀκόμη πᾶσις τὴν φοβεράν ἀνάγκην τῆς ἀνοικοδομήσεως.

Ἐν τούτοις ἡ θαυμαστὴ ἀγγλικὴ ἱστορία δὲν ἡμπορεῖ ν' ἀφήσῃ πᾶσις ἀμφιβολίας διὰ τὴν προ-

Εἰς τὴν Τσεχοσλοβακίαν ὁ ἀνατὴρ φωτογραφούμενος μικρὸς Ἀλμπρεχτ Φίμπριχ ἐσωσεν ἐκ πνιγμοῦ εἰς τὸν ποταμὸν Γάγια τριαντάενα συμμαθητὰς του κατὰ διάφορα χρονικὰ διαστήματα. Ὁ Ἀλμπρεχτ Φίμπριχ εἶναι ἡλικίας ἑνδεκα μόλις ἐτῶν.

Ὁ Μάριος, βαρλοποῖος τὸ ἐπάγγελμα, πηγαίνει εἰς ἓνα χορὸν μετὰ τοῦ Ὀλῖβ. Τοὺς δύο φίλους συνοδεύουν οἱ γυναῖκες των. Ἡ κυρία Ὀλῖβ προτείνει εἰς τὸν Μάριον νὰ τὴν χορεύσῃ. Ὁ Μάριος ἐξ ἀδρότητας δέχεται. Ἡ κυρία Ὀλῖβ. — Εἴμαι ἴσως πολὺ βαρεῖα διὰ τὸν χορὸν. Μάριος. — Δὲν πειράζει. Εἰς κάθε μέρα κατρακυλᾷ βαρεῖα.

Ὁ Μπερνίνι, διὰ τὸν ποτὸν ἴσον, ἔχαμε μίαν προτομὴν τοῦ πριγκίπου καρδινάλιου Σκιπίωνος Μποργκέζε. Ἡ προτομὴ ἦτο τόσο ἐπιτυχὴς καὶ ἐκφραστικὴ, ὥστε ὁ ἴδιος ὁ Μπερνίνι, διὰ μετὰ πολλὰ ἔτη τὴν ἐπανεῖδεν, εἶπε:

— Ἀ! πόσον ὀλίγον προῶδουσα εἰς τὴν Τέχνην, ἀφοῦ ὅταν ἡ μὲν ἀκόμη μικρὸς ἐγνώριζα νὰ ἐργασθῶ τόσο καλὰ τὸ μάρμαρον.

Ὁ Γκιζό, ὁ ὁποῖος δὲν ἦτο πολὺ σταθερὸς εἰς τὰς πολιτικὰς του ἰδέας, ἔλεγε μίαν ἡμέραν εἰς τὴν Βουλὴν:

— Δὲν ὑπάρχει ἀχειρέστερος κυνισμὸς ἀπὸ τὸν ἐπαναστατικόν.

Ὁ Ματρυέρ, διάσημος δικηγόρος τῆς ἐποχῆς του καὶ βουλευτῆς, τὸν διέκοψε λέγων:

— Ὅχι δά! Χειρότερος εἶναι ὁ κυνισμὸς τοῦ ἀποστατοῦ!

Μίαν ἡμέραν ἔνας νεαρὸς ζωγράφος παρουσιάσεν εἰς τὸν ζωγράφον Μπιάνκι, ἐκ τῶν μεγαλειτέρων τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, ἓν ἔργον τοῦ ζητῶν τὴν κρίσιν του. Ὁ Μπιάνκι τοῦ ὑπέδειξε μερικὰ λάθη, τὰ ὁποῖα ὁφείλει νὰ διορθώσῃ.

— Ἐργασθῆτε ἀκόμη, φίλε μου, εἰς αὐτὰ, διορθώσέ τε, τελειώσέ τε, τοῦ εἶπε.

Ὁ νεαρὸς ζωγράφος, πολὺ ἐγωιστῆς, ἀνέμενε μόνον ἐπαίνους καὶ διὰν ἤκουσε τὸν Μπιάνκι νὰ ὑποδεικνύῃ ἐλαττώματα εἰς τὸ ἔργον του ἀπήντησε μὲ δυσφορίαν:

— Ὑπάρχουν πίνακες, οἱ ὁποῖοι καλλίτερον εἶναι νὰ μὴ συμπληρωθῶν.

Καὶ ὁ Μπιάνκι ἀμέσως:

— Αὐτοὺς ὅμως τοὺς πίνακες δὲν πρέπει οὔτε νὰ τοὺς ἀρχίζωμεν.

